

Diplomová práce „Duševní choroba v počátcích institucionalizace psychiatrie v Čechách na přelomu 19. a 20. století“ se zabývá postupnou změnou nazírání na fenomén šílenství v evropských dějinách. Tento posun od čistě náboženského pojetí a až k medicínskému přístupu je jasně zřetelný v době Osvícenství. Jak se tedy tento posun odrazil v českém prostředí jsem zkoumala v období 1869-1914 pomocí chorobopisů z archivu PL Kosmonosy (chorobopisy samotné jsou z let 1908–1910). Postupné usazování medicínské diskurzu je v těchto materiálech pramenech velmi zřetelné. Pokládám si otázku jakou roli v tomto procesu hráli samotní lékaři, kteří tyto chorobopisy psali a jakou měli pozici i v samotném diagnostickém procesu. Dále jsem se v této práci zabývala pojetím šílenství jako stigmatu. Zajímá mne kdy a proč se toto stigmatizování objevuje a jaký má dopad na duševně choré.